

Arrest

nr. 54 525 van 18 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 23 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. WOUTERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 16 november 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 9 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Chandish Kara, Comilla. Tussen 1997 en 2005 zou u in Singapore gewerkt hebben. Sinds februari 2009 zou u als chauffeur bij een autoverhuurbedrijf te Comilla werkzaam zijn. U zou geregeld ingehuurd zijn door Moinul Hoque en Mizanur Rehman. Tevens zou een politieman genaamd Mostafis af en toe een auto met u als chauffeur gehuurd hebben. Het zou deze politieman geweest zijn die u waarschuwde voor uw twee andere klanten. Moinul Hoque zou een gangsterbaas zijn en Mizanur Rehman zou een leider van de Awami League zijn. Op 15 mei 2009 vervoerde u de twee bendeleiders weer en u zou hun gesprek

afgeluisterd hebben. Ze zouden in contact staan met een bekende terrorist, Daud Ibrahim. Enkele dagen later zou u deze informatie doorgespeeld hebben aan uw contactpersoon bij de politie. U zou gevraagd zijn om via een GSM de gesprekken tussen de bendeleiders door te spelen aan de politie. U zou dit enkele malen gedaan hebben. Daar u meer afstand van de bendeleiders begon te nemen zouden ze u op 29 mei 2009 geslagen hebben. Op 31 mei 2009 zouden twee bekende bendeleden gearresteerd zijn. Hoewel u hier niets mee te maken had zouden de gangsters u toch verdacht hebben. Op 3 juni 2009 zouden ze uw huis aangevallen hebben. Ze dreigden u te doden. U zou ondergedoken zijn bij uw tante te Mayar Bazaar. In augustus zou u een maand naar Singapore gereisd zijn, waarna u eind september terug naar Bangladesh keerde. In september zou u vernomen hebben dat u aangeklaagd werd voor moord. De politie zou u gezocht hebben. U zou naar Dhaka gegaan zijn, waar u ondergedoken verbleef bij familie. Hier zouden de gangsters u in oktober 2009 gevonden hebben. Op 13 november 2009 zou u naar India gereisd zijn. U zou hiervoor uw eigen paspoort gebruikt hebben. Vanuit Delhi zou u een vlucht naar Dubai en Frankrijk genomen hebben, waarna u per auto naar België kwam. Op 16 november 2009 diende u een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw juridische documenten en een vertaling, een krant, een print van een online krant, uw geboorteakte en uw rijbewijs. Na uw gehoor stuurde u kopies door van uw oude paspoort.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Zo beweerde u aangeklaagd te worden wegens moord. Uw kennis van de inhoud van de door u afgegeven juridische documenten was echter dusdanig laag dat het geloof in uw ingeroepen vrees teniet wordt gedaan. Zo wist u vooreerst niet welke juridische documenten u nu juist voorlegde. Zelfs nadat u het voorbeeld van een "FIR" (First Information Report) werd genoemd kon u de andere door u voorgelegde juridische documenten niet bij naam noemen (gehoorverslag CGVS p. 9). Verder wist u niet wanneer deze klacht tegen u neergelegd werd, u kende de aanklager en het slachtoffer niet bij naam, noch wist u onder welke artikels van het Bengaalse strafrecht u aangeklaagd werd (gehoorverslag CGVS p. 9). U wist niet exact hoeveel beschuldigden er zijn, noch kende u hun namen. Ook over het aantal vermelde getuigen was u onzeker (gehoorverslag CGVS p. 9). Voorts had u geen weet van de procedure die deze zaak al doorlopen zou hebben en u verklaarde geen enkele interesse te hebben om dit te achterhalen (gehoorverslag CGVS p. 10). U weet niet wanneer deze zaak van de politie aan de rechtbank werd doorgespeeld, ook had u geen weet van een arrestatiebevel; u kon zelfs niet zeggen of een mogelijk arrestatiebevel al dan niet in de bundel juridische documenten die u voorlegde, voorkomt. Ook weet u niet exact welke rechtbank of rechter deze zaak behandelt en u heeft geen weet van mogelijke hoorzittingen. U toonde een compleet gebrek aan kennis over de aanklacht wegens moord tegen u en bovendien toonde u geen enkel initiatief om meer te weten te komen. U verklaarde dat u pas na uw aankomst in België via een neef een advocaat wist te regelen die u deze juridische documenten bezorgde. U zou zelf nooit enige stap genomen hebben in uw verdediging; u zou zelfs nooit persoonlijk een advocaat gecontacteerd hebben. U was niet op de hoogte van de naam van de advocaat die uw juridische documenten regelde (gehoorverslag CGVS p. 9-10). Hoewel u weinig scholing genoten heeft zijn bovenstaande gegevens simpelweg af te lezen uit de juridische documenten die u voorlegde, of anders had u deze gegevens kunnen bekomen via een advocaat. Het is niet voldoende om documenten neer te leggen tijdens een asielprocedure; deze dienen ook ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen. Daar het hier om een zeer ernstige aanklacht gaat, zijnde moord, zou van u meer kennis van zaken en ook meer initiatief tot het bekomen van meer informatie verwacht mogen worden. Daar u dit duidelijk niet toonde, kan er dan ook geen geloof meer worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor vervolging wegens deze aanklacht. Overigens dient ook opgemerkt te worden dat er vraagtekens bij de authenticiteit van uw juridische documenten geplaatst mogen worden. De vertaling in het Engels die u voorlegde werd gemaakt op officieel rechtbankfolio, met rechtbankstempels en een stempel waaruit blijkt dat het hier om een "true copy" gaat. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd blijkt echter dat een "true copy" enkel in het Bengaals kan zijn. Een vertaling dient dan ook niet op rechtbankfolio opgesteld te zijn, noch voorzien te zijn van rechtbankstempels. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de authenticiteit van deze vertaling en met uitbreiding van uw Bengaalse juridische documenten, waarnaar ze verwijzen. Deze vaststelling breekt verder de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees af.

Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor vervolging door de Bengaalse autoriteiten, komt het geloof in uw vrees voor de gangsters ook in gevaar. Beide elementen hangen immers aan elkaar. Dat er maar weinig geloof moet worden gehecht aan uw vrees voor de gangsters blijkt uit volgende vaststellingen. Zo beweerde u sinds februari 2009 als chauffeur van een autoverhuurbedrijf te werken en hierdoor zou u in contact zijn gekomen met deze gangsters. U legde echter geen enkel bewijs (zoals een contract, loonbriefjes, enz.) voor waaruit zou kunnen blijken dat u voor zulk een bedrijf werkte. Ook dient opgemerkt dat u weliswaar over een rijbewijs beschikte, maar dit werd pas in juli 2009 uitgevaardigd, dus nadat u al beweerde onder te moeten duiken wegens uw problemen. U kan dus niet aannemelijk maken als chauffeur gewerkt te hebben. Ook legde u een aantal tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw verblijfplaatsen. Zo beweerde u bij aanvang van uw gehoor tot 5 april 2009 te Tomsom Bridge, Comilla verbleven te hebben; na 5 april 2009 verbleef u bij een tante te Mayar Bazaar (gehoorverslag CGVS p. 2). Later verklaarde u dan weer dat u ten tijde van de aanval op uw huis in Tomsom Bridge van 3 juni 2009 nog steeds op dit adres woonde (gehoorverslag CGVS p. 7-8). Bij confrontatie beweerde u enkel voordien reeds af en toe naar uw tante te gaan, wat geen afdoende verklaring vormt. Ook verklaarde u in eerste instantie dat u op 8 of 10 september 2010 vernam dat de politie u zocht. U verbleef toen nog bij uw tante te Mayar Bazaar (gehoorverslag CGVS p. 8). Even later wijzigde u uw verklaring: u zou pas op 25 september 2009 van de klacht vernomen hebben want op de eerder vernoemde datum zou u nog in Singapore geweest zijn (gehoorverslag CGVS p. 8). Ook deze vaststellingen breken het geloof van uw ingeroepen vrees af. Er kan dan ook geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw asielrelaas. Hierdoor heeft u dan ook geen nood aan de bescherming geboden door de conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw geboorteakte en uw rijbewijs vormen een begin van bewijs omtrent uw identiteit. De authenticiteit van uw juridische documenten en de vertaling mag betwijfeld worden. De krant en het internetartikel verwijzen naar een gebeurtenis die u in uw asielrelaas probeerde te verwerken. Deze artikels vermelden echter niet uw naam, zodat het verband tussen uw beweerde problemen en de inhoud van de artikels niet aannemelijk is. U legde de kopies voor van uw oude paspoort. U verklaarde een tweede nog geldig paspoort te bezitten, maar uw smokkelaar zou dit afgenomen hebben in India. Daar u niet weet waarom de smokkelaar dit paspoort nodig had en daar u geen enkele moeite gedaan heeft om dit paspoort terug te krijgen, is deze stereotieoe verklaring weinig geloofwaardig (gehoorverslag CGVS p. 4). U heeft jarenlang in het buitenland gewoond, waardoor u het belang en de waarde van een paspoort dient te kennen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste middel roept verzoeker de "schending van de regels van behoorlijk bestuur en artikel 62 van de vreemdelingenwet" in. In een tweede middel beroept hij zich op de "schending van de motiveringsplicht" en stelt hij dat de beslissing van de commissaris-generaal "strijdig [is] met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet".

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet)

hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2. Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet, kan niet worden ingezien hoe dit artikel geschonden zou kunnen zijn, daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 vreemdelingenwet en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

2.2.3. In zoverre verzoeker de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich liet bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.2.4. Verzoeker komt niet verder dan te poneren dat de beslissing “*steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven*” en dus “*met machtsoverschrijding genomen* (RVST 04.03.1960, Brinkhuysen, nr. 7691. RVST, 30.09.1960, Janssens, nr. 8094; RVST 23.11.1965, stad Oostende, nr. 11.519)” is maar toont dit niet aan, noch kan dit blijken uit het administratief dossier. Dit onderdeel van het middel is indien al nuttig aangevoerd, ongegrond.

2.3. In een derde en vierde middel beroept verzoeker zich op de “*schending van de artikelen 3 en 14 EVRM*” en de “*schending van artikel 5 en 8 EVRM*”.

2.3.1. Met betrekking tot het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden wijst de Raad erop dat er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de vreemdelingenwet) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens geeft het Europees Verdrag van de rechten van de mens geen recht op asiel. Het valt dus niet binnen de bevoegdheid van de Raad om zich hierover uit te spreken. Voor zover artikel 3 EVRM overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>) wordt verwezen naar wat volgt.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt zijn geboortecertificaat en fotokopieën van zijn oude paspoort voor die gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Hoe dan ook verzoeker toont niet aan waarom hij geen origineel identiteitsstuk met foto kan neerleggen te meer nu verzoeker verklaarde met zijn eigen, nieuwe paspoort uit Bangladesh te zijn vertrokken. Verzoeker gaat voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en op internationale vluchten, in het kader van een algemene politiek van versterkte grenscontroles en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te hebben kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en

overtuigend toe te lichten, wat niet het geval is. Verzoeker had originele documenten zodat hij de noodzaak niet aantoonde om illegaal te reizen.

3.2. Verzoeker verklaart een vrees voor vervolging door de Bengalese overheid en maffiosi te hebben omwille van zijn werk als taxichauffeur waarbij hij korte tijd als informant voor de plaatselijke politiediensten dienst deed. Ter ondersteuning van zijn asielmotieven legt hij juridische documenten, zijn rijbewijs, een krant en een internetartikel voor.

3.2.1. Vooreerst legt verzoeker geen enkel bewijs voor van zijn bewering sinds februari 2009 als taxichauffeur te hebben gewerkt te meer nu zijn rijbewijs dateert van juli 2009. Noch kan hij aantonen en toelichten waarom hij als informant zou worden aangesproken wanneer hij als voormalig gastarbeider vele jaren het land verliet. Voorts kan niet blijken dat hij in de negatieve belangstelling staat van zijn overheid nu hij in juni 2009 al beschuldigd was voor moord en hij zonder enig probleem een nieuw rijbewijs kon verkrijgen. Verzoekers verklaringen kunnen geenszins overtuigen noch de neergelegde documenten ondersteunen.

3.3. Verzoeker legt Engelse vertalingen neer van juridische documenten die werden opgesteld op rechtbankfolio en vergezeld zijn van rechtbankstempels en een stempel waaruit blijkt dat het om een "true copy" zou gaan, terwijl dergelijke documenten enkel in het Bengaals kunnen opgesteld zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Verzoekers blote bewering dat *"de neergelegde stukken wel degelijk echte"* zijn en *"Tevens dient opgemerkt te worden dat de vertaler de originele stukken vertaald heeft volgens de daar geldende regels zodat er niets mis is met de Engelse vertaling"* kunnen bezwaarlijk volstaan om de objectieve informatie uit het administratief dossier te weerleggen. Waar verzoeker meent dat *"Tegenpartij dient enkel te kijken naar de Bengaalse documenten en [n]iet naar de Engelse vertaling. Hier gaat tegenpartij dan ook voorbij aan de beginselen van een behoorlijk bestuur door te stellen dat bij uitbreiding de Bengaalse documenten ook vals zouden zijn omdat de vertaling gemaakt werd op een papier van de rechtbank"* gaat hij eraan voorbij dat de commissaris-generaal de waarachtigheid van de Bengaalse juridische documenten in vraag stelde. Daarbij dient te worden benadrukt dat de bewijslast in asielzaken ligt bij de asielzoeker. Ten slotte werd dit terecht in verband gebracht met de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas en gesteld dat documenten geen ongeloofwaardig relaas kunnen herstellen. In casu worden, zoals hoger gesteld, de juridische documenten niet ondersteund door overtuigende, geloofwaardige verklaringen en kan verzoeker ook de stukken zelf niet toelichten. Daargelaten of verzoeker al dan niet op de hoogte moet zijn van de toepasselijke wetsartikels, de bevoegde rechter en rechtbank, verscheidene data in de procedure en het aantal getuigen, heeft verzoeker geen kennis van de inhoud, noch van de aard van de neergelegde juridische documenten, noch van de stand van de voorgehouden rechtzaak. Meer nog, hij gaf zelf toe de documenten niet eens te hebben gelezen *"ik las de documenten niet, staat daarin, ik zag enkel deel waar mijn naam staat"* (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Verzoeker dient geen juridische scholing *"of slechts zeer beperkte scholing"* te hebben genoten om in eenvoudige taal de problemen te vertellen waarvoor hij meent te moeten vluchten. Er kan zeker verwacht worden dat hij de aangebrachte documenten leest en met zijn Belgische advocaat bespreekt, of zich informeert bij zijn familie dan wel de Bengalese advocaat. Immers van een asielzoeker die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij hierdoor zijn familie moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij een dergelijke beslissing nam na overleg en beraad, wat een minimum aan kennis en minstens interesse veronderstelt in de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht naar Europa. Zijn bewering dat een *"stresssituatie"* zijn gebrekkige kennis van de namen heeft veroorzaakt is strijdig met zijn manifest gebrek aan belangstelling (zie CGVS-verhoor). Verzoekers blote bewering *"Het is dan ook logisch dat verzoeker op dat ogenblik niet bezig was met het proces en zijn verdediging doch wel zijn leven veilig probeerde te stellen"* is niet ernstig, te meer nu hij ook in België naar aanleiding van het verhoor naliet om de aard en inhoud van de documenten te verifiëren.

3.4. Ten slotte blijkt uit het administratief dossier tevens dat verzoekers relaas evenmin eenduidig is over zijn verblijfplaatsen en het tijdstip waarop hij kennis nam van de aanklacht. De bestreden beslissing stelt dienaangaande *"Zo beweerde u bij aanvang van uw gehoor tot 5 april 2009 te Tomsom Bridge, Comilla verbleven te hebben; na 5 april 2009 verbleef u bij een tante te Mayar Bazaar (gehoorverslag CGVS p. 2). Later verklaarde u dan weer dat u ten tijde van de aanval op uw huis in Tomsom Bridge van 3 juni 2009 nog steeds op dit adres woonde (gehoorverslag CGVS p. 7-8). Bij confrontatie beweerde u enkel voordien reeds af en toe naar uw tante te gaan ,wat geen afdoende verklaring vormt. Ook verklaarde u*

in eerste instantie dat u op 8 of 10 september 2010 vernam dat de politie u zocht. U verbleef toen nog bij uw tante te Mayar Bazaar (gehoorverslag CGVS p. 8). Even later wijzigde u uw verklaring: u zou pas op 25 september 2009 van de klacht vernomen hebben want op de eerder vernoemde datum zou u nog in Singapore geweest zijn (gehoorverslag CGVS p. 8)". Verzoeker verwijst opnieuw naar een "stresssituatie" waarin hij zich bevond doch deze mogelijke stresstoestand tijdens de periode voorafgaand aan zijn vertrek uit Bangladesh kan geenszins zijn ongerijmde verklaringen ten tijde van het verhoor verklaren.

3.5. De bewijswaarde van de, overigens onvertaalde, krantenartikels is bijzonder relatief aangezien van algemene bekendheid is dat kranten niet gekant zijn tegen de publicatie van artikels tegen betaling. Bovendien kunnen krantenberichten bezwaarlijk de waarachtigheid van gebeurtenissen certifiëren te meer nu deze niet ondersteund worden door overtuigende, geloofwaardige verklaringen. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift verder tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Tot slot onderbouwt verzoeker geenszins zijn verwijt dat *"De verklaringen van verzoeker werden immers uit hun context gehaald"* zodat dit niet nuttig wordt aangevoerd.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn -quod non-, toont hij niet aan dat deze onterecht is, noch dat hij indien nodig geen beroep kan aantekenen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt een reëel risico op ernstige schade aldus toont verzoeker niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Waar verzoeker meent om *"humanitaire redenen"* aanspraak te kunnen maken op een erkenning als vluchteling dan wel toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, wijst de Raad erop dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is. Dat *"verzoekster [lees: verzoeker] alle banden heeft verbroken met zijn toenmalig thuisland"* en *"verzoekster [lees: verzoeker] heeft werk en kent reeds goed Nederlands"* kan bezwaarlijk een nood aan internationale bescherming tegen Bangladesh aantonen.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN ,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK